RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 243.376 van 10 januari 2019
in de zaak A. 220.255/XII-8229

In zake: 1. Geert MAENHOUDT
2. de BVBA TRANSPORT JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vanden Bogaerde en Jasper Bolle
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kolenkaai 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
woonplaats kiezend bij het Agentschap Wegen en Verkeer
Koning Albert II-laan 20//4
1000 Brussel

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 september 2016, strekt tot de nietigverklaring van "de beslissing genomen door de Administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer dd. 19 juli 2016, waarbij in graad van beroep, aan eerste verzoeker een administratieve geldboete van 600,00 EUR wordt opgelegd en dit op basis van de artikelen artikelen 3 e.v. van het Decreet van 3 mei 2013 betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport (hierna verkort: 'het Decreet Bijzonder Wegtransport') en waarvoor tweede verzoeker burgerrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 december 2018.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Guy Goossens, die *loco* advocaat Frederik Vanden Bogaerde verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 28 mei 2015 wordt een vrachtwagen met oplegger, bestuurd door Geert Maenhoudt, eerste verzoekende partij, die reed voor rekening van bvba Transport Janssens, tweede verzoekende partij, door de wegeninspectie gecontroleerd op de gewestweg A18 richting Veurne ter hoogte van Jabbeke. Bij

weging van het voertuig wordt vastgesteld dat het voertuig overladen is. Op as 1 van de oplegger bedraagt de overlading 560 kg, hetzij 5,6 %.

Er wordt proces-verbaal opgesteld wegens inbreuk op artikel 3, alinea 2 van het decreet van 3 mei 2013 ‘betreffende de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport’ (hierna: het decreet bijzonder wegtransport) en artikel 18, §2 van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 ‘houdende het algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto’s, hun aanhangwagens en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen’.

3.2. Het proces-verbaal wordt overgemaakt aan de procureur des Konings te Brugge met verzoek om overeenkomstig artikel 17, § 3, van het decreet bijzonder wegransport, binnen een termijn van 60 dagen mee te delen welk gevolg aan de zaak zal worden gegeven. Op 20 oktober 2015 beslist de procureur des Konings dat geen strafvervolging zal worden ingesteld.

3.3. Op 13 januari 2016 beslist de wegeninspecteur-controleur om aan de tweede verzoekende partij een administratieve geldboete van 600 euro op te leggen. Deze beslissing wordt dezelfde dag met een aangetekende brief aan de tweede verzoekende partij ter kennis gebracht.

3.4. Op 22 januari 2016 tekent de tweede verzoekende partij bezwaar aan tegen die beslissing.

Op 15 maart 2016 heeft een hoorzitting plaats. Naar aanleiding van de hoorzitting legt de tweede verzoekende partij een schriftelijke conclusie neer.

Op 11 april 2016 beslist de wegeninspecteur-controleur om aan de tweede verzoekende partij een administratieve geldboete van 600 euro op te leggen. Deze beslissing wordt op dezelfde dag met een aangetekende brief aan de

tweede verzoekende partij, die woonplaats kozen bij hun raadsman, ter kennis gebracht.

3.5. Op 22 april 2016 stellen de verzoekende partijen tegen die beslissing beroep in bij de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken.

Op 15 juni 2016 heeft een hoorzitting plaats. De tweede verzoekende partij dient opnieuw een schriftelijke conclusie in.

Op 19 juli 2016 beslist de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer aan de eerste verzoekende partij een administratieve geldboete op te leggen van 600 euro en de tweede verzoekende partij burgerrechtelijk aansprakelijk te stellen voor de betaling van deze geldboete. Die beslissing wordt op dezelfde dag met een aangetekende brief aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting

4.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 19, § 2 en § 3, van het decreet bijzonder wegtransport.

De verzoekende partijen betogen dat artikel 19, § 2 en § 3 van het decreet bijzonder wegtransport termijnen bevat waarbinnen de administratie het verzet respectievelijk het beroep tegen het opleggen van een administratieve geldboete dient te behandelen. Aangezien de termijn in beide gevallen uitdrukkelijk is voorgeschreven op straffe van verval van de administratieve geldboete en de

termijnen niet werden gerespecteerd, dient de administratieve geldboete te worden vernietigd.

In de memorie van wederantwoord beperken de verzoekende partijen er zich zonder meer toe te stellen dat zij “volharden in het geformuleerde middel”.

Beoordeling

4.2. Er dient te worden vastgesteld dat het middel niet ontvankelijk is nu het is beperkt tot de blote bewering dat “de termijnen niet werden gerespecteerd”, en aldus niet op concrete wijze aangeeft op welke wijze de bepalingen van artikel 19, § 2 en § 3, van het decreet bijzonder wegtransport, zouden zijn geschonden. Bovendien hebben de verzoekende partijen niet gereageerd op de omstandige toelichting van de verwerende partij in de memorie van antwoord, waarin met verwijzing naar de stukken van het administratief dossier, concreet wordt uiteengezet op welke wijze de door het voormelde artikel 19, § 2 en § 3, van het voormelde decreet opgelegde vervaltermijnen wel werden gerespecteerd.

4.3. Het middel is niet ontvankelijk.

B. Tweede middel

Uiteenzetting

4.4. De verzoekende partijen voeren in een tweede middel de schending aan van “art. VIII.43 WER en het KB van 28 september 2010 betreffende de automatische weegwerktuigen”.

De verzoekende partijen betogen dat de automatische asdrukweger waarmee de inbreuk werd vastgesteld niet werd geijkt. Nochtans vereist het volgens de verzoekende partijen toepasselijk koninklijk besluit van 28 september

2010 ‘betreffende de automatische weegwerktuigen’ dat automatische meetwerktuigen die gebruikt worden in het kader van de openbare veiligheid en de openbare orde, onderworpen worden aan ijking en technische controle. De verzoekende partijen betogen dat de asdrukweger in kwestie niet is geijkt, niet werd herijkt en ook niet is voorzien van technische controle zoals door de wetgeving is vereist.

Met betrekking tot het verslag van metrologische controle dat door de verwerende partij naar voor kan worden gebracht, merken de verzoekende partijen op dat dit geen ijkingsverslag is zoals voorzien in de regelgeving. Zij wijzen ook op de vermelding in het verslag: “In geval van twijfel moeten de wegingen uitgevoerd worden op een geijkt weegwerktuig”. De weging met een asdrukweger betreft een 100 % automatische technische vaststelling waarbij de verbalisanten zelf niet vaststellen maar dit overlaten aan de computer. De weegbon, die wordt voorgelegd in het huidige dossier, is puur het product van de automatische weging. De weegresultaten kunnen dan ook niet als wettige resultaten worden aanvaard.

4.5. In de memorie van wederantwoord blijft het antwoord van de verwerende partij dat het geschonden geachte koninklijk besluit van 28 september 2010 ‘betreffende de automatische weegwerktuigen’ niet van toepassing is, onbesproken, en “volharden” de verzoekende partijen zonder meer “in het geformuleerde middel”.

Beoordeling

4.6. De Raad van State heeft reeds in talrijke arresten gewezen dat er niet in een wettelijke regeling is voorzien inzake de ijking van automatische asdrukwegers die worden gebruikt met het oog op de vaststelling van inbreuken op het decreet bijzonder wegtransport. Zoals de verwerende partij aangeeft, heeft de bijlage MI-006 bij het koninklijk besluit van 13 juni 2006 ‘betreffende meet-

instrumenten', zoals van kracht op het ogenblik van de kwestieuze weging, slechts betrekking op vijf types van automatische weegwerktuigen, te weten:

1. automatische vangwegers;
2. automatische doseerweegwerktuigen;
3. discontinu totaliserende weegwerktuigen;
4. continu totaliserende bandwegers; en
5. automatische spoorwegweegbruggen.

Dezelfde types van automatische weegwerktuigen worden ook opgesomd in de bijlage bij het koninklijk besluit van 28 september 2010 'betreffende de automatische weegwerktuigen', waarin per type weegwerktuig de voorschriften zijn opgenomen waaraan de automatische weegwerktuigen moeten voldoen om het aanvaardingsmerk bij de herijk en de technische controle te ontvangen (zie artikel 2 van het vermelde koninklijk besluit). Het verweer dat de betreffende asdrukwegers niet onder deze specifieke types van weegwerktuigen worden vermeld, wordt door de verzoekende partijen niet betwist en kan worden bijgevallen. De verzoekende partijen tonen in de gegeven omstandigheden niet aan dat de automatische asdrukwegers onder het toepassingsgebied vallen van het koninklijk besluit van 28 september 2010 'betreffende de automatische weegwerktuigen'.

4.7. Bovendien kan in ieder geval ook worden vastgesteld dat de betreffende asdrukweger met serienummer 5417 op 25 november 2014, dit is zeven maanden voorafgaand aan de uitvoering van de weging, werd onderworpen aan een vrijwillige metrologische controle uitgevoerd door de federale overheidsdienst economie. De verzoekende partijen brengen geen gegevens aan die eraan doen twijfelen dat een controle op vrijwillige basis door de metrologische dienst, waarvan de bevoegdheid en kunde ter zake niet in vraag worden gesteld, minder zekerheid zou verschaffen omtrent de correctheid van een uitgevoerde weging dan in geval van een bij wet voorziene ijking. De Raad van State ziet zulks evenmin spontaan in. In de mate dat de verzoekende partijen stellen dat in het metrologisch verslag zou worden aangegeven dat in geval van twijfel de wegingen uitgevoerd

moeten worden op een geijkt weegwerktuig, zetten zij geenszins uiteen waarom er te dezen sprake zou kunnen zijn geweest van twijfel, noch tonen zij concreet aan waarom de meetresultaten niet de vereiste betrouwbaarheid zouden vertonen.

4.8. De verzoekende partijen zetten voorts niet uiteen op welke wijze artikel VIII.43van het Wetboek van Economisch Recht zou zijn geschonden.

4.9. Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting

4.10. In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van “artikel 19, § 3 Decreet Bijzonder Wegtransport, artikel 6 EVRM en het algemeen rechtsbeginsel van fair trial, in het bijzonder de behandeling van de zaak door dezelfde aangewezen ambtenaar”.

De verzoekende partijen betogen dat de geschonden geachte bepalingen inhouden dat de ambtenaar die de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete neemt, ook aanwezig dient te zijn bij de hoorzitting. Te dezen was de Administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer, die de bestreden beslissing heeft, genomen, niet aanwezig op de hoorzitting in graad van beroep, zodat hij geen rechtsgeldige beslissing kon nemen.

In de memorie van wederantwoord beperken de verzoekende partijen er zich zonder meer toe te stellen dat zij “volharden in het geformuleerde middel”.

Beoordeling

4.11. Met een brief van 27 april 2016 werden de verzoekende partijen uitgenodigd voor een hoorzitting op 15 juni 2016 waar zij zouden worden gehoord. De verzoekende partijen zijn blijkens de gegevens in het administratief dossier evenwel niet verschenen op deze hoorzitting, maar hebben wel schriftelijke conclusies neergelegd.

Daargelaten de vraag naar het belang van de verzoekende partijen bij hun kritiek dat ze op de hoorzitting niet zouden zijn gehoord door de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer nu ze zelf niet aanwezig waren op de hoorzitting, dient te worden vastgesteld dat niet blijkt dat de bevoegde administrateur-generaal geen kennis had van het standpunt van de verzoekende partijen bij het nemen van de bestreden beslissing. In die beslissing wordt integendeel verwezen naar de hoorzitting en de neergelegde schriftelijke conclusies en wordt ingegaan op de in deze conclusies ontwikkelde argumentatie.

4.13. Voorts kan worden verwezen naar het vierde en het vijfde lid van het geschonden geachte artikel 19, § 3, van het decreet bijzonder wegtransport, die luiden als volgt:

> "Als wel tijdig en ontvankelijk beroep werd aangetekend of als de overtreder, in voorkomend geval, de onderneming vraagt om gehoord te worden over de ontvankelijkheid, wordt de overtreder en, in voorkomend geval, de onderneming uitgenodigd op een hoorzitting. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de hoorzitting.
> Na de hoorzitting, ongeacht of die werd bijgewoond, neemt de Vlaamse Regering of de ambtenaar die aangewezen is overeenkomstig paragraaf 4 de zaak onmiddellijk in beraad. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud en de vorm van de beslissing in beroep."

Uit deze bepaling volgt geenszins dat de administrateur-generaal aanwezig zou dienen te zijn op de hoorzitting. Evenmin kan hieruit worden afgeleid dat indien de beslissing door de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer wordt genomen, de verzoekende partij door de

administrateur-generaal zelf moet worden gehoord. Er wordt enkel bepaald dat de overtreder of de onderneming kunnen vragen om te worden gehoord. Vervolgens bepaalt artikel 19, § 4, eerste lid, van hetzelfde decreet:

> "De Vlaamse Regering kan een of meer ambtenaren aanwijzen die de overtreder en de onderneming op de hoogte brengen van de eventuele onontvankelijl(heid van het beroep, die de overtreder, de onderneming of de raadsman zullen horen en het beroep zullen uitspreken. Deze ambtenaren mogen niet betrokken geweest zijn bij eerdere stappen van de procedure."

Hiertoe heeft de Vlaamse regering in artikel 9, § 3, van het koninklijk besluit van 20 december 2013 'betreffende de handhaving inzake de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport' bepaald dat het hoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer wordt aangewezen om de overtreder en, in voorkomend geval, de onderneming of de raadsman te horen in het kader van het beroep en dat het beroep, vermeld in artikel 19, § 3, van het decreet bijzonder wegtransport, bij het hoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer wordt ingediend en door hem wordt uitgesproken. Artikel 11 van voormeld koninklijk besluit bepaalt dat overeenkomstig artikel 19 en 20 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 oktober 2003 'tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de intern verzelfstandigde agentschappen van de Vlaamse overheid', het hoofd van het Agentschap Wegen en Verkeer de bevoegdheden, vermeld in artikel 9, § 3, eerste en tweede lid, verder kan delegeren aan personeelsleden van zijn entiteit die onder zijn hiërarchisch gezag staan.

Bij artikel 19, tweede lid, van het besluit van 9 februari 2011 van de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer van het Vlaams ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken 'tot subdelegatie van sommige beslissingsbevoegdheden aan personeelsleden van het agentschap', zoals gewijzigd bij besluit van 21 mei 2014, heeft de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer de bevoegdheid om de overtreder, de onderneming

of de raadsman te horen in het kader van het beroep gedelegeerd aan het afdelingshoofd van de entiteit Planning en Coördinatie.

4.14. Het derde middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 400 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 januari 2019, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin, staatsraad,

bijgestaan door

Silja Doms, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silja Doms **Johan Bovin**